

Madrigal

Aurel Oancea

Carafa din care-am sorbit împreună
otrava primului sărut
am spart-o, nu mai era de nimic bună,
era o carafă din lut.

Îți amintești? Am vrut să țesem împreună
un vis de dragoste frumos,
un vis, blând mângâiat de razele de lună,
cu flori așternute pe jos.

Țesut-am singur visul de Iubire -
o pânză albă ca de nea,
brodată-n flori, cusută-n mândre fire
și te-am învăluit în ea.

Dar tu te-ai dezvelit, nu te simțeai bine,
nu suportai căldura ei,
nu-ți placea Iubirea mea, fi'n'că pe tine
te atrăgeau doar banii mei.